

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący zarzutu niezgodności z prawem, w zakresie w jakim decyzja strony pozwanej o ustanowieniu pułapu wysokości zwrotu wydatków na edukację powyżej pułapu określonego w regulaminie pracowniczym, kwestionowanego w niniejszej sprawie oraz nota z dnia 15 kwietnia 2016 r., na której jest ona oparta, a także wytyczne naruszają Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i jego załącznik X.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem decyzji indywidualnej z następujących powodów:
  - naruszenia zasad ostrożności, uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa oraz naruszenia zasady dobrej administracji i praw nabytych;
  - naruszenia prawa do życia rodzinnego i prawa do edukacji;
  - naruszenia zasad równego traktowania i zakazu dyskryminacji;
  - braku zrównoważenia interesów i poszanowania zasady proporcjonalności zastosowanego środka.

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2017 r. – Marinvest i Porting / Komisja

(Sprawa T-728/17)

(2018/C 022/62)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Marinvest d.o.o. (Isola-Isola, Słowenia) i Porting d.o.o. (Izola-Isola, Słowenia) (przedstawiciele: adwokaci G. Cecovini Amigoni i L. Daniele)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 lipca 2017 r. C(2017) 5049 final [Pomoc państwa SA.45220 (2016/FC) – Słowenia – domniemana pomoc na rzecz Komunalna Izola d.o.o.], o której Marinvest i Poting zostały powiadomione w dniu 16 sierpnia 2017 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 lipca 2017 r., C(2017) 5049 final [Pomoc państwa SA.45220 (2016/FC) – Słowenia – domniemana pomoc na rzecz Komunalna Izola d.o.o.], o której spółki Marinvest i Poting zostały powiadomione w dniu 16 sierpnia 2017 r.

1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu prawa do kontradyktoryjności wynikłym z posłużenia się w zaskarżonej decyzji całkowicie nowymi elementami, niewspomnianymi przez Komisję w piśmie wzywającym do przekazania uwag, naruszeniu prawa podstawowego do dobrej administracji przewidzianego w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, naruszeniu ogólnej zasady kontradyktoryjności i naruszeniu art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/1589;
  - wprowadzając nowość w stosunku do pierwotnego brzmienia art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 659/1999, art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/1589 przyznaje zainteresowanym stronom (które złożyły skargę do Komisji) prawo do przekazania uwag już na etapie wstępnej oceny. Artykuł 24 ust. 2 stanowi szczególne zastosowanie prawa podstawowego do dobrej administracji przewidzianego w art. 41 karty i ogólnej zasady kontradyktoryjności.

- w niniejszym wypadku prawa Marinvest i Porting zagwarantowane w art. 24 ust. 2 zostały poważnie naruszone. Prawdą jest, że Komisja wezwała strony, które złożyły do niej skargę, do przekazania uwag pismem z dnia 14 lutego 2017 r. i że spółki Marinvest i Porting przedstawiły swoje stanowisko w sprawie wstępnej oceny zawartej w tym piśmie. Następnie jednak Komisja w całości oparła zaskarżoną decyzję końcową na elementach, które nie zostały nawet wspomniane w piśmie z dnia 14 lutego 2017 r. i co do których strony, które złożyły skargę, nie mogły się wypowiedzieć.
2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu prawa do kontrydiktoryjności wynikłym z odmówienia skarżącym dostępu do akt sprawy i możliwości bycia wysłuchanymi przed przyjęciem decyzji końcowej, naruszeniu prawa podstawowego do dobrej administracji przewidzianego w art. 41 karty, naruszenia ogólnej zasady kontrydiktoryjności, naruszeniu art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/589 interpretowanego zgodnie z art. 41 karty oraz ogólną zasadą kontrydiktoryjności;
- strony, które złożyły skargę wniosły o umożliwienie im dostępu do dokumentów przekazanych Komisji w celu przedstawienia wszelkich niezbędnych wyjaśnień, w szczególności w odniesieniu do wpływu zaskarżonych środków na konkurencję i na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi. Komisja wydała zaskarżoną decyzję, nie wysławszy uprzednio żądanych dokumentów ani nie spotkawszy się ze stronami, które złożyły skargę. Postępując w ten sposób, naruszyła art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/1589 interpretowany zgodnie z art. 41 karty oraz ogólną zasadą kontrydiktoryjności;
  - możliwość przekazania przez skarżące uwag dotyczących wstępnej oceny zgodnie z art. 24 ust. 2 wymaga, aby miały one prawo dostępu do akt i żądania spotkania z Komisją. Uprawnienia te są bowiem bezpośrednią konsekwencją owego prawa podstawowego. W niniejszym przypadku odmowa tych praw nie została uzasadniona.
3. Zarzut trzeci oparty na błędnej interpretacji pojęcia pomocy państwa w związku z warunkiem dotyczącym wpływu na handel transgraniczny, naruszeniu art. 107 ust. 1 TFUE, naruszeniu komunikatu Komisji w sprawie pojęcia „pomocy państwa”, naruszeniu ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz na wystąpieniu w niniejszym przypadku braku uzasadnienia;
- zgodnie z orzecznictwem Trybunału i zgodnie z komunikatem Komisji w sprawie pomocy państwa stosunkowo niewielki rozmiar przedsiębiorstwa będącego beneficjentem nie wyklucza a priori możliwości, że wymiana handlowa pomiędzy państwami członkowskimi zostanie zakłócona. Subwencja publiczna przyznana przedsiębiorstwu świadczącemu wyłącznie usługi lokalne lub regionalna i nieświadczącemu żadnych usług poza swoim państwem pochodzenia może zakłócić wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, jeżeli przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich mogłyby świadczyć takie usługi (w szczególności dzięki swobodzie przedsiębiorczości) i jeżeli możliwość ta nie jest czysto hipotetyczna;
  - Komisja całkowicie zignorowała okoliczność, że spółki Marinvest i Porting są w 100 % kontrolowane przez spółkę z siedzibą we Włoszech, Altan Prefabbricati. Spółka ta dokonała znacznych inwestycji w budowę Marina d'Isola, zarządzaną obecnie, na mocy swobody przedsiębiorczości, za pośrednictwem jej spółek zależnych.
4. Zarzut czwarty oparty na błędnej interpretacji pojęcia pomocy państwa w związku z warunkiem dotyczącym wpływu na konkurencję i na handel transgraniczny, błędnym ustaleniem i zniekształceniu okoliczności faktycznych oraz na wystąpieniu w niniejszym przypadku braku uzasadnienia;
- W zaskarżonej decyzji Komisja wykluczyła istnienie wpływu na handel pomiędzy państwami członkowskimi i w istocie uznała głównie, że usługi świadczone przez Marina di Komunala Izola nie są zdolne przyciągnąć potencjalnych klientów usług oferowanych przez skarżące.
  - Ustalenie okoliczności faktycznych przez Komisję jest błędne. Obok portu turystycznego spółek Marinvest i Porting istnieje inna struktura zarządzana przez przedsiębiorstwo korzystające z pomocy (Komunala Izola), świadcząca podobne usługi, z potencjalną ofertą około 505 stanowisk stojowych, której reklama, również w języku włoskim, jest skierowana poprzez stronę internetową do wszystkich potencjalnych zainteresowanych.